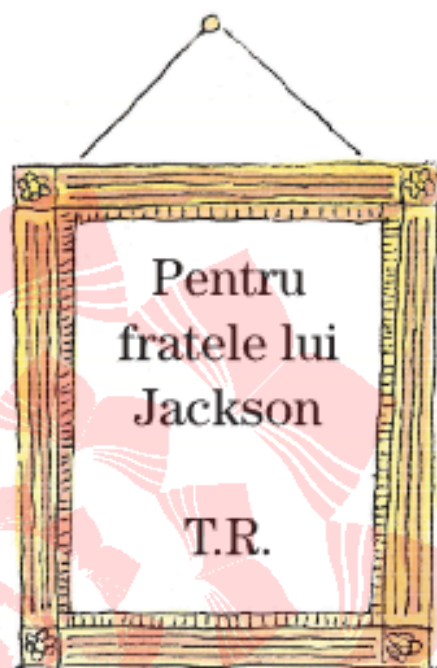
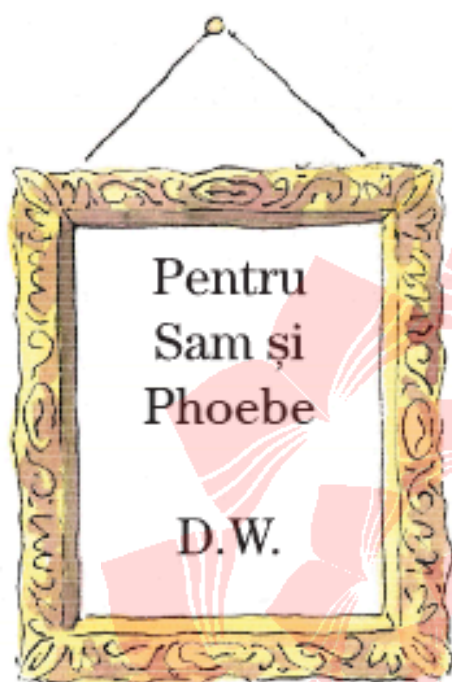

Într-o bună zi,
s-au auzit
bătăi puternice în ușa.
Sam coborî să deschidă.
Se întorcea oare mămica
de la cumpărături?
Era un prieten?
Un poștaş? Nu...

Era un elefant.
Un elefant mare, imens,
urias, hipercolosal.

Bună, Sam,

bubui el.

— De unde știi cum mă cheamă? zise Sam.

— Păi, m-ai adoptat,
nu mai ții
minte?

— Păi... Am completat într-adevăr la grădina zoologică
formularul „Adoptă un elefant!“... dar... băigui Sam.
Ultimul lucru la care se aștepta era ca elefantul
să-și facă apariția la ușa lui.

